

kan indlade sig paa en Forhandling om at gøre Valgretten afhængig af Skatteydelse.

Jeg er enig med Fællesudvalgets højtærede Formand, naar han i den Skrivelse, hvori han indbød mig til dette Møde, har udtalt, at „de af Højre stillede Ændringsforslag fjærner sig i saa høj Grad fra Regeringsforslagets Hovedprincip, at en videre Forhandling om at tilvejebringe Enighed om et fælles Grundlag, neppe vil føre til et positivt Resultat“ ved at drøfte disse Forslag.

Mine Udtalelser om de Indrømmelser, som muligt kan gøres Højre, fremsattes under Ministeriet Berntsen og gik ud paa, at hvis Højre gik med til lige og almindelig Valgret til begge Rigsdagens Ting, vilde det radikale Venstre kunne gaa med til Indrømmelser og derfor ikke opponere mod, at Ministeriet Berntsen gjorde Indrømmelser i Enkeltheder af Betydning. Det radikale Venstre som Regeringsparti og ligeledes det nuværende Ministerium vedstaar den heri udtalte politiske Opfattelse. Men Højre har ikke opfyldt Forudsætningen.

Efter nogen Forhandling udtalte Konseilspræsidenten paa Foranledning af Fællesudvalgets Formand: Der er nu gaaet saa lang Tid uden Resultat, at det vil forstaas, at Ministeriet meget maa ønske, at Sagen nu fremmes saa hurtigt, som Forholdene tillader. Dette vil formentlig bedst ske, hvis de Medlemmer af Udvalget, som er enige om Grundlaget, samles om en Fællesindstilling.

— Næste Dag, altsaa den 4. Februar 1914, meddeltes gennem »R. B.«, at Konseilspræsident *Zahle* efter Underudvalgsmødet Dagen forud overrakte Partiet Venstres Formand, *J. C. Christensen*, en Skrivelse, hvis Indhold ligeledes blev meddelt de andre Grundlovspartier*). Skrivelsen har følgende Ordlyd:

Efter at der for Fællesudvalgets Underudvalg ikke er fremkommet andre Ændringsforslag til Grundlovsforslaget end de af Højre opstillede, hvilke jeg i Dag under Samraad med Underudvalget i fuld Overensstemmelse med de tre Grundlovspartier har maattet afvise som ganske uantagelige, har jeg som Ministeriets Overbevisning udtalt, at Grundlovssagen nu bedst vilde fremmes, hvis de tre Partier, der er enige om Grundlaget for Sagens Løsning, ogsaa enedes om en Fællesindstilling til Rigsdagen, og at Ministeriet var rede til at yde sin Medvirken til at istandbringe en saadan.

*) Ved „Grundlovspartierne“ forstaas her og i det følgende: Venstre, det socialdemokratiske Parti, det radikale Venstre og 3 Mands Gruppen i Landstinget (Broberg, Jørgen Berthelsen og N. Hansen).